

Vstupní slovo: Mt 5, 14-16

Píseň: 443

Modlitba:

1 čtení: Luk 12, 35-40

Píseň: 375

Oznámení, písně chval

2 čtení: *„Vaše bedra at' jsou přepásána a vaše lampy a hoří...
vězte však, že kdyby hospodář věděl, ve kterou hodinu má přijít zloděj,
bděl by a nedovolil by mu prokopat se do jeho domu.*

Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu o které netušíte.“

Luk 12,35.39–40

Už se vám někdy stalo, že vás vykradl zloděj? Obávám se, že mnozí z nás už takovou zkušenost mají. Bývají to často nejrůznější a nejroztodivnější situace. Vzpomínám si, jak mi jednou ukradli mou starou, tehdy ještě novou favoritku - jízdní kolo. Jel jsem na mládež, opřel kolo o faru a když jsem se vrátil, kolo už tam nebylo. Naštěstí existovala jakási pojistka na faru i její oplocený pozemek, ze které jsem potom dostal nějaké peníze. Za ty jsem si koupil novou kytaru, na kterou dodnes hraji a chválím Pána Boha. Tehdy jsme se na mládeži za to kolo modlili, aby se našlo. A ejhle, po roce jsem dostal zprávu z policie, že se kolo opravdu našlo. Dokonce bylo vylepšené - mělo lepší sedlo nový nosič a pumpičku. Peníze z pojistky jsem musel vrátit, ale kytara i kolo slouží dodnes. Když jsme se stěhovali na naši první faru, ukradli mojí ženě růže z předzahrádky, přímo ze záhonku u hlavního vchodu a to měly kořeny přidrátované, aby je nikdo nemohl snadno vytrhnout. Když jsme se stěhovali na druhou faru, ukradli tady z našeho evangelického kostela nádoby k Večeři Páně a kytaru, díky Bohu se oboje brzy našlo. Jsem opravdu zvědavý, až se teď budeme stěhovat na novou faru co nás čeká... Asi bychom se měli připravit, že? Ten text, který jsme dnes četli, nás vyzývá: **„Bud'te připraveni a vaše lampy at' hoří!“**

Přesný překlad z původního řeckého textu zní: **„Vaše bedra at' jsou přepásána a vaše lampy at' hoří.“** Tehdy se nosily dlouhé splývavé obleky, jakési tuniky, které mohly v případě nutnosti, když byste třeba chtěli honit zloděje, docela překážet. Proto, když měl být tehdejší služebník v pohotovosti, anebo jen prostě připraven k nějaké práci, musel si vykasat tuniku a přepásat se tak, aby mu nepřekážela. Ta připravenost v tomto příběhu má konkrétní důvod. Ženich se má vrátit ze svatby a tak by nebylo dobré zkazit mu náladu. Vždyť si má ten den přijít pro nevěstu a na tento den se už dlouho těší. Svatby se v Izraeli dělají až v noci, protože přes den je moc horko. Často se na návrat ženicha čekalo docela dlouho, mohl se vrátit klidně i po půlnoci či dokonce až při rozednění, a to je hodně pozdní hodina. V takovou hodinu někdy přicházejí i nezvaní hosté – zloději. V takovou hodinu je zapotřebí zůstat hodně ostražití a všechny lampy v domě by měly jasně svítit. To aby bylo vidět do každého temného kouta.

Příští neděli už nám začíná advent - Nový církevní rok. Ten nám vždy připomíná také druhý Ježíšův příchod, a právě o něm nám ten dnešní text říká, že přijde stejně nečekaně jako zloděj. Víte, jsou různí zloději. Minulý týden jsem se dozvěděl, že ve stacionáři Slezské diakonie Benjamin došlo ke krádeži. Dokonce se o tom psalo na přední stránce novin. Ve chvíli, kdy byli téměř všichni pracovníci Benjaminu zaměstnaní těžkým záchvatem jedné z klientek, vnikl v nestřeženém okamžiku do kanceláře nezvaný host a ukradl celou příruční pokladnu z asi 12 000 korunami. Asi si dovedete představit, že to nebyl zrovna dobrý den pro všechny zaměstnance Benjaminu.

Ježíš jednou přijde také nečekaně, ale s úplně jiným záměrem. Dokonce nás na to připravuje dopředu a říká nám: **„Blaze těm služebníkům, které zastihne jejich Pán bdící.“** Panečku, to bude trochu jiná situace. Představte si, že by vás v noci navštívil úplně nečekaný host, a protože jste jej byli schopni přivítat a ve stavu bdělosti mu otevřeli dveře, stane se nevídaná věc. Ten nečekaný host vás vyzve, abyste se posadili a vyměnili si role. Místo toho, abyste jej hostili vy, usadí vás na židli, prostře vám stůl, zeptá se vás, co byste si dali k pití a k jídlu a začne vás obsluhovat. Pán Ježíš je trochu zvláštní „zloděj“: Místo aby kradl, přišel rozdávat, místo aby se nechal obsloužit, sám často bere do rukou plátno, aby učedníkům umyl nohy, místo aby druhé křtil nechá se sám pokřtít, místo aby se nechal na poušti obsluhovat anděly, raději vydrží dlouhý 40-ti denní půst. Místo aby čekal, až ho druzí vyhledají, sám je vyhledá, pomáhá, povzbuzuje, uzdravuje, křísí z mrtvých, a nakonec, místo aby za pomoci nebeských vojsk svrhnul okupační římskou moc, nechá se vojáky sám zatknout a potupně zbičovat, odsoudit a ukřižovat, jako nějaký buřič. To proto, aby se o něm naplnila slova Izaiáše proroka: **„Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel....Zbaven svého trápení spatří světlo, nasytí se tím, co zakusil. „Můj spravedlivý služebník získá spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme..Proto mu dám podíl mezi mnohými a s četnými bude dělit kořist za to, že vydal sám sebe na smrt a byl počten mezi nevěrníky.“ On nesl hřích mnohých, Bůh jej postihl místo nevěrných..“ (Iz 53; 7,11, 12) .**

Boží Syn se nechal dobrovolně započítat mezi vrahy, zloděje a jiné kriminální živly, aby dobrovolně zaplatil za jejich i naše viny. Stal se zvláštním lupičem, dokonce o tom zpíváme v jedné z vánočních písní, kterou budeme brzy zase zpívat: **„Goliáš oloupen, člověk jest vykoupen..“** (č.281 - Narodil se Kristus Pán). Tím Goliášem je myšlen odvěký Boží nepřítel – ďábel. Ježíš ho oloupil o jeho moc nad našimi životy, dokonce i o moc nad smrtí. To je úžasná zpráva pro celý svět! Proto stojí za to zůstat v pohotovosti, být neustále připraveni k akci, mít přepásaná bedra, aby nám nic a nikdo nebránil, když budeme chtít Ježíše následovat. Je třeba, aby naše lampy hořely!

Když se rozhlédneme po dnešním světě, vidíme, že se začíná stmívat. A nemyslím tím jen zkracující se dny na podzim, přibývá tmy ve světě; zlo se snaží na poslední chvíli ukázat svoji sílu a vystrašit co nejvíce lidí. Celý svět je paralyzován tím, co se teď stalo v Paříži, jenže ono se to neděje jenom tam, to se jen tisk a média zaměřily na Evropu, protože už je to blízko nás. Když nedávno IS zmasakroval asi 200 zcela nevinných dětí, zdaleka se tomu nevěnovalo tolik pozornosti jako teď... Svět prostě potřebuje otevřít oči, také křesťané by se měli přepásat a začít lépe a více rozpoznávat situaci. Zdá se, že se Ježíšův příchod zase o něco víc přiblížil. Ďábel to zatraceně dobře ví, tuší, že už mu nezbývá moc času, proto zesiluje útoky. Proto se budeme muset na to připravit. Je to i na nás! Necháme ho aby kradl a řádl v našich rodinách ? Aby ničil a rozbíjel to, co Ježíš dlouhá léta budoval ? Necháme se ukolébat, že se vlastně nic neděje, když některé naše rodiny ztrácejí víru a vytrácejí se z našeho společenství, a co jsme pro to udělali? Modlíme se za tyto naše bratry a sestry? Dokážeme je navštívit ? Nebo to vše necháme jen na několika aktivních lidech, kazateli a starších, je to přece i naše duchovní rodina, náš sbor. Modlíme se za náš sbor, za naše děti ? Do jakého světa je přivádíme ? Já vás nevyzývám, abychom vyšli do ulic, snažím se nás pouze v duchu toho dnešního textu vyburcovat k bdělosti, protože jestli si dnes nebo zítra naplánujeme, že budeme to, anebo ono dělat, co my víme, jestli se nám to opravdu podaří...Víte, co napsal apoštol Jakub? **A nyní vy, kteří říkáte: „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“, vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono.“ (Jak 4,13–15).**

Možná už opravdu nastal čas přehodnocovat naše plány. Co je pro mě a mou rodinu, pro náš sbor skutečně důležité? Kolik času nám Pán Bůh ještě dá ? Ježíš jednou řekl zástupům (píše o tom **Lukáš 12,54–59 – citovat**). Ježíš říká: Když dokážete posoudit počasí, proč nedokážete rozpoznat jiné důležitější věci? Hovoří o potřebě dát si své věci do pořádku

předtím, než bude celý tento svět stát před Boží spravedlností, a také my budeme každý sám za sebe vydávat počet ze svého života. Ježíš říká, že nikdy není pozdě, dokonce ještě na cestě k soudu je možné se usmířit, odpustit, dát věci před Bohem i lidmi do pořádku, vždyť i tomu lotru na kříži, kterého ukřižovali vedle Ježíše, bylo na jeho poslední prosbu samotným Kristem odpuštěno. Nenecháme to na poslední chvíli.

Dnešní svět se dostává do podivného paradoxu. Na jedné straně si lidé užívají a baví se, žijí v ohromném přepychu, až bychom řekli v jakési bezuzdnosti, na druhé straně lidé neuvěřitelně trpí, válčí, vraždí se, umírají hladem a nemocemi. Existují dlouhodobé plány OSN např. na snížení chudoby, vymýcení některých nemocí, hladomoru apod. Mnohé z těch termínů, které si svět ustanovil, už dávno minuly, ale moc se toho nezlepšilo. Můžeme vidět některé dílčí úspěchy, ale díky Bohu i za ně! Mám za to, že bychom mohli udělat mnohem víc, kdyby všichni lidé chtěli otevřít oči. A tak jak čteme v Písmu: „**Dokud je čas, čiňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.**“ Gal 6;10“ ... a „...**buďme připraveni, přepásání a naše lampy ať hoří.**“ Vždyť světla přece máme dostatek, jen ho nesmíme nechat uhasnout!

„**Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvětluje moji stezku**“ (Žalm 119,105) - napsal žalmista David a jistě to platí i pro nás. A tak buďme připraveni na nezvané návštěvy ve svém srdci a v našem životě a nenechme se zastrašit. Buďme připraveni na návrat našeho Krále.

Amen.

Přímluvná modlitba + Otče náš

Píseň:360

Slovo poslání: Jak 5, 7-11

Požehnání: Žid 13, 20-21

Píseň: 485